

- Principalt træffes der endelig afgørelse i sagen ved at give medhold i påstandene nedlagt for Retten.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellantens anbringender til støtte for appellen er, at den appellerede dom for så vidt angår det første appelanbringende er i strid med gældende ret i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 1, litra c) og artikel 7, stk. 2, for så vidt angår det andet appelanbringende er i strid med artikel 76, og for så vidt angår det tredje appelanbringende i strid med artikel 65 og 75 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker ⁽¹⁾, som ændret (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker ⁽²⁾).
2. Med det første appelanbringende anføres det, at den appellerede dom er ukorrekt, idet Retten fejlagtigt fastslog, at ansøgningen om registrering af EU-varemærke nr. 13 945 423 EZMIX var beskrivende som omhandlet i EU-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), og ikke havde tilstrækkeligt særpræg som omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2. Henset til at EZMIX i dets helhed har særpræg, tog Retten fejl, da den fastslog, at der i henhold til forordningen var grundlag for afslag. Retten undlod at tage hensyn til alle sagens relevante omstændigheder for så vidt angår ansøgningens betydning, anvendelse og tilknytning i forhold til den relevante kundekreds. Retten begik derfor en retlig fejl.
3. Med det andet appelanbringende anføres det, at Retten ligeledes begik en retlig fejl, da den undlod at tage hensyn til forordningens artikel 86, og idet den gengav beviserne forkert. Retten antog, at lethed er et godt salgsargument i forbindelse med musikoptageudstyr og –software og en af nøglefaktorerne. Der savnes en undersøgelse af og beviser for, at disse antagelser er korrekte. Retten anvendte artikel 76 fejlagtigt, således at beviserne i sagen blev gengivet forkert. Manglende undersøgelse førte til en ubegrundet og fejlagtig konklusion, der ikke var støttet på de faktiske omstændigheder, der blev tillagt afgørende vægt i Rettens deraf følgende dom.
4. Med det tredje appelanbringende anføres det, at Retten tilsidesatte forordningens artikel 65 og 75 og derved begik en retlig fejl, da den undlod at give appellant en mulighed for mundtligt at fremføre argumenter vedrørende den omstændighed, som lå til grund for den appellerede dom og afgørelsen truffet af EUIPO's appelkammer.
5. Omstændigheden blev for første gang præsenteret i EUIPO's appelkammers afgørelse, den blev ikke begrundet af EUIPO, og virkede overraskende på appellant. De beviser, som appellant fremførte for at anfægte gyldigheden af denne omstændighed, kunne derfor først tages i betragtning for Retten, og appellant kunne dermed ikke føre fuldt bevis i strid med princippet om processuel ligestilling mellem parterne.

⁽¹⁾ EUT 2009, L. 78, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2017, L. 154, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña den 26. januar 2018 — Carlos Escribano Vindel mod Ministerio de Justicia

(Sag C-49/18)

(2018/C 152/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carlos Escribano Vindel

Sagsøgt: Ministerio de Justicia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det almindelige EU-retlige princip om forbud mod enhver forskelsbehandling fortolkes således, at det er til hinder for en national forskrift, indeholdt i artikel 31, stk. 1, i lov nr. 39/2010 af 22. december 2010 om statsbudgettet for 2011 (Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011), som fastsætter forskellige procentsatser for lønudsættelse, der er mere byrdefulde for den del af dommerstanden, der oppebærer den laveste løn, og dermed indebærer, at de lider et større afsavn af hensyn til bæredygtigheden af de offentlige udgifter (princippet om forbud mod forskelsbehandling)
- 2) Skal det almindelige EU-retlige princip om at sikre domstolenes uafhængighed ved hjælp af en aflønning, som er rimelig, stabil og i overensstemmelse med de funktioner, der udøves af dommerstanden, fortolkes således, at det er til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 31, stk. 1, i lov nr. 39/2010 af 22. december 2010 om statsbudgettet (Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado), der ikke tager hensyn til karakteren af de funktioner, som udøves af dens medlemmer, deres anciennitet eller betydningen af deres opgaver og indebærer et større afsavn af hensyn til bæredygtigheden af de offentlige udgifter alene for den del af dommerstanden, der tjener mindst (princippet om domstolenes uafhængighed)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Norderstedt (Tyskland) den 29. januar 2018 — Christian Füllä mod Toolport GmbH

(Sag C-52/18)

(2018/C 152/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Norderstedt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Füllä

Sagsøgt: Toolport GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en forbruger altid kun skal tilbyde en erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering på det sted, hvor forbrugsvaren befinder sig? [Org. s. 2]
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en forbruger altid skal tilbyde en erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering på den erhvervsdrivendes forretningssted?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

Hvilke kriterier kan der udledes af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF for, hvordan det sted bestemmes, hvor forbrugeren skal tilbyde den erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering?